

Tahsin Saraç

KÜÇÜK

FRANSIZCA-TÜRKÇE
SÖZLÜK

DICTIONNAIRE FRANÇAIS - TURC

Tahsin Saraç

.....
Küçük
FRANSIZCA-TÜRKÇE
SÖZLÜK

.....
DICTIONNAIRE FRANÇAIS-TURC

Can Yayınları: 1816

© Tahsin Saraç, 2009

© Can Sanat Yayınları Ltd. Şti., 2009

Adam Yayınları'nda 1.-12. basımlar: 1988-2006

Can Yayınları'nda 1. basım: Nisan 2009

2. basım: Kasım 2009

Bu kitabın 2. baskısı 2000 adet yapılmıştır.

Kapak tasarımı: Erkal Yavi

Kapak düzeni: Semih Özcan

Dizgi: Geleğül Çakır

Düzeltili: Fulya Tükel

Kapak baskı: Çetin Ofset

İç baskı: Şefik Matbaası

Cilt: Derya Mücellit

ISBN 978-975-07-1061-2

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM, DAĞITIM, TİCARET VE SANAYİ LTD. ŞTİ.

Hayriye Caddesi No. 2, 34430 Galatasaray, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 88 - 252 59 89 Fax: 252 72 33

<http://www.canyayinlari.com>

e-posta: yayinevi@canyayinlari.com

Tahsin Saraç

.....
Küçük
FRANSIZCA-TÜRKÇE
SÖZLÜK

.....
DICTIONNAIRE FRANÇAIS-TURC

ÖNSÖZ

Küçük Fransızca-Türkçe Sözlük, Büyük Fransızca-Türkçe Sözlük'ümüzün taranıp küçültülmesiyle hazırlanmıştır.

Sözlük, her aşamadaki ortaöğretim ve üniversite öğrencileriyle, Fransızcaya yeni başlayan ya da bu dili orta derecede bilenlerin bütün gereksinimlerini karşılayabilmek amacını gütmüştür. Bu doğrultuda, sözcükler bilimsel bir yöntemle ve büyük bir titizlikle seçilmiş, en önemli anlamları numaralanarak verilmiş, ilk anda çağrıştırdıkları kalıpsöz, atasözü ve deyimler bir çengel (§) işaretinden sonra belirtilmiştir. Anlamlar iyice somutlaştırılmak üzere, gerekli görülen yerlerde, araç içindeki örneklerle donatılmıştır. Fransızca öğreniminin en önemli sorunlarından biri olan sıfat ve fiillerin aldıkları ilgeçler konusu, bu ilgeçler her durumda gösterilip örneklerle taçlandırılarak çözümlenmiştir.

Sözlükte, her şeyin elverdiğince Türkçe olarak karşılanması amaçlanırken, gerekli görülen durumlarda, kimi sözcüklere tarafımızdan karşılıklar türetilmiş, bunlar ve başkalarının yapılmış ve çoğu artık dilimize yerleşmiş öneriler, başlarına bir yıldızcık (*) konularak belirtilmiş, yer yer de, yanlarına (°) işaretiyle belirlenen eski karşılıkları konulmuştur.

Okunuşu kural dışı sözcüklerin nasıl okunacağı, hemen sözcüğün yanındaki köşeli araç içinde sesbilim harfleriyle gösterilmiş, bu harflerin okunuşu ise bir dizge halinde Sözlük'ün başında sunulmuştur. Sözlüğün H harfi bölümünde, la *honte, le *hangar örneği bütün H aspiré'ler, başlarına bir yıldızcık (*) konularak belirtilmiştir.

Gerek *Büyük Fransızca-Türkçe Sözlük*'te, gerek bu sözlüğümüzde Eski Türk Dil Kurumu'nun *Yeni Yazım Kılavuzu*'nda ve Adam Yayınları'nın *Ana Yazım Kılavuzu*'nda yer alan kurallara bağlı kalındıysa da kimi durumlarda (ya da sözcüğünün bitişik yazılması gibi) kişisel olarak doğruluğuna inandığımız biçimler kullanılmıştır.

Kısaca serimlenen nitelikleriyle özgün bir çalışma olan bu sözlüğün, Fransızca öğrenmeye yönelenleri doğru yönlendireceği ve kendilerine doyumlu bir katkıda bulunacağı inancı taşınmaktadır.

KISALTMALAR

<i>ad.</i>	Ad (isim)	<i>ibr.</i>	İbraniceden
<i>adıl.</i>	Adıl (zamir)	<i>ilg.</i>	İlgeç (edat)
<i>anat.</i>	Anatomi terimi	<i>ing.</i>	İngilizceden
<i>ar.</i>	Arapçadan	<i>isl.</i>	İslavcadan
<i>argo.</i>	Argo sözü	<i>isp.</i>	İspanyolcadan
<i>ask.</i>	Askerlik terimi	<i>it.</i>	İtalyancadan
<i>bağ.</i>	Bağlaç (rabıt)	<i>kim.</i>	Kimya terimi
<i>bel.</i>	Belirteç (zarf)	<i>lat.</i>	Latineden
<i>bitb.</i>	Bitkibilim (botanik) terimi	<i>mant.</i>	Mantık terimi
<i>biy.</i>	Biyoloji terimi	<i>mat.</i>	Matematik terimi
<i>coğr.</i>	Coğrafya terimi	<i>mec.</i>	Mecaz olarak
<i>ç.</i>	Çoğul	<i>müz.</i>	Müzik terimi
<i>den.</i>	Denizcilik terimi	<i>ruhb.</i>	Ruhbilim terimi
<i>dilb.</i>	Dilbilim-Dilbilgisi terimi	<i>s.</i>	Sıfat
<i>diş.</i>	Dişil (feminin)	<i>t.</i>	Türkçeden
<i>ed.</i>	Edebiyat terimi	<i>tar.</i>	Tarih terimi
<i>ekon.</i>	Ekonomi terimi	<i>tekn.</i>	Teknik terim
<i>er.</i>	Eril (masculin)	<i>tkz.</i>	Teklifsiz konuşmada
<i>far.</i>	Farsçadan	<i>tic.</i>	Ticaret terimi
<i>fels.</i>	Felsefe terimi	<i>topl.</i>	Toplumbilim terimi
<i>fiz.</i>	Fizik terimi	<i>ünl.</i>	Ünlem (nida)
<i>fizy.</i>	Fizyoloji terimi	<i>vb.</i>	Ve benzerleri
<i>gçl.</i>	Geçişli eylem (Verbe transitif)	<i>yerb.</i>	Yerbilim (jeoloji) terimi
<i>gsz.</i>	Geçişsiz eylem (Verbe intransitif)		
<i>geom.</i>	Geometri terimi		
<i>gökb.</i>	Gökbilim terimi	Fransızca kısaltmalar:	
<i>hayb.</i>	Hayvanbilim (zooloji) terimi	<i>qn.</i>	Quelqu'un (biri)
<i>hek.</i>	Hekimlik terimi	<i>qch.</i>	Quelque chose (bir şey)
<i>hlk.</i>	Halk ağzında	<i>f.qch.</i>	Faire quelque chose (bir şey yapmak)
<i>hkr.</i>	Hakaret yollu söylenir		
<i>huk.</i>	Hukuk terimi		

SES BİLİM ABECESİ VE İŞARETLERİN TÜRKÇEDEKİ YAKLAŞIK SES DEĞERİ

Ünlüler	Türkçede	Ünsüzler	Türkçede
<i>a</i>	(dar a)	<i>p</i>	(p)
<i>ɑ</i>	(geniş a)	<i>t</i>	(t)
<i>e</i>	(kapalı a)	<i>k</i>	(k)
<i>ε</i>	(açık e)	<i>b</i>	(b)
<i>i</i>	(i)	<i>d</i>	(d)
<i>ɔ</i>	(geniş o)	<i>g</i>	(g)
<i>o</i>	(dar o)	<i>f</i>	(f)
<i>u</i>	(u)	<i>s</i>	(s)
<i>y</i>	(ü)	<i>ʃ</i>	(ş)
<i>ø</i>	(dar ö)	<i>v</i>	(v)
<i>æ</i>	(geniş ö)	<i>z</i>	(z)
<i>ə</i>	(okunmaz ö)	<i>ʒ</i>	(j)
<i>ē</i>	(en)	<i>l</i>	(l)
<i>ā</i>	(an)	<i>r</i>	(r)
<i>ō</i>	(on)	<i>m</i>	(m)
<i>ǣ</i>	(ön)	<i>n</i>	(n)
		<i>ɲ</i>	(ny)
		<i>ŋ</i>	(ng)
Yarı Ünsüzler			
<i>j</i>	(y)		
<i>w</i>	(u)		
<i>ɥ</i>	(üi)		

a *er.* Fransız abecesinin ilk harfi olup Türkçedeki a gibi okunur. **à** *ilg.* 1. -e.a (*Il va à la maison, à l'école: Eve, okula gidiyor.*) 2. -de, da (*A sept heure: Saat yedide; à Bursa: Bursa'da.*) 3. -li, lı (*Un homme à barbe longue: Uzun sakallı bir adam.*) 4. -cek, cak (*Une lettre à écrire: Yazılacak bir mektup.*)

abaissable *s.* Alçaltılabilir, indirilebilir.

abaissant,e *s.* Alçaltan, küçülten.

abaisse *diş.* Yufka.

abaissement *er.* 1. Alçalma; alçaltma. 2. İnme; indirme, kapama. 3. Düşme; düşürme. 4. Gerileme, güçten düşme. 5. Önemden, gözden saygınlıktan düşme; düşürme. 6. Alçalma, küçülme, onursuzluğa düşme.

abaïsser *gçl.* 1. İndirmek, aşağı çekmek. 2. Alçaltmak, küçük düşürmek. 3. Açmak (*Abaïsser la pâte.*) 4. Budamak. 5. Düşürmek, kırmak (*Abaïsser un prix.*) 6. *mec.* Önemden, gözden, değerden düşürmek.

abalourd *gçl.* Şaşkına çevirmek.

abandon *er.* 1. Yüzüstü bırakma; ilgiyi, ilişiği kesme. 2. Bırakma, terketme. 3. Bir şey üzerindeki hakkından vazgeçme; feragat.

abandonné, e *s.* 1. Terkedilmiş, sokağa bırakılmış; yüzüstü bırakılmış. 2. Sahipsiz. 3. Terkedilmiş, boş.

abandonnement *er.* 1. Yüzüstü bırakılmışlık, terkedilmişlik. 2. Bırakma, ilişiğini kesme.

abandonner *gçl.* 1. Bırakıp gitmek, ayrılmak. 2. Bırakmak, salıvermek, azat etmek. 3. Yüzüstü bırakmak, terketmek. 4. Vazgeçmek, yarıda bırakmak. **§ S'abandonner:** 1. Kendinden geçmek; yılmak, kendini kapıp koyvermek. 2. Kendini vermek, teslim etmek.

abasourd *gçl.* 1. Sağıra çevirmek, başını kazan gibi yapmak. 2. Şaşkına döndürmek, allak bullak etmek.

abasourdissement *er.* 1. Sersemleşme, bu-

nalma, şaşırma. 2. Sersemletme, bunaltma.

abâtardir *gçl.* Soysuzlaştırmak; yozlaştırmak.

abâtardissement *er.* Soysuzlaşma, soysuzlaştırma; yozlaşma, yozlaştırma.

abattement *er.* 1. Kesme, vurma, öldürme. 2. Bitkinlik, dermansızlık. 3. Umutsuzluk; ruhsal çöküntü. 4. İndirme, düşürme.

abattoir *er.* 1. Kanara, mezbaha 2. *mec.* Kıyım.

abattre *gçl.* 1. Devirmek, yıkmak. 2. Kesmek, kırmak. 3. Vurmak, öldürmek. 4. Yenmek. 5. Yıkmak, yerle bir etmek. 6. Düşürmek. **§ S'abattre** 1. Düşmek, kapaklanmak. 2. Yatışmak, dinmek. 3. Gücü kalmamak; yılmak. 4. **S'abattre sur:** -in üzerine çullanmak, atılmak; üşüşmek.

abattu, e *s. ve ad.* 1. Devrilmiş, yıkılmış. 2. *mec.* Gücü kalmamış, bitkin. 3. Üzgün, umutsuz. **§ A bride abattue:** Dolu dizgin.

abbaye *diş.* Manastır.

abbé *er.* Başpapaz.

abbesse *diş.* Başrahibe.

abcès *er.* Çıban (*Ouvrir, percer, vider un abcès.*)

abdication *diş.* 1. İktidarı, tahtı bırakma. 2. Bir haktan vaz geçme; feragat.

abdiquer *gsz.* 1. Tahttan feragat etmek. 2. *gçl.* Bir şeyden el çekmek, vazgeçmek.

abdomen *er.* Karın.

abeille *diş.* Arı.

aberration *diş.* Sapkınlık; yanılğı.

aberrer *gsz.* Aldanmak, yanılmak.

abêtir *gçl.* Alıklaştırmak, aptallaştırmak.

abhorrer *gçl.* Tiksinmek, nefret etmek.

abîme *er.* 1. Uçurum. 2. Büyük ayırım. 3. Yıkım; mahf. **§ Etre au bord de l'abîme:** Uçurumun kıyısında olmak.

abîmer *gçl.* 1. Batırmak; yıkmak. 2. Bozmak, berbat etmek. **§ S'abîmer:** 1. Batmak, yok olmak, yıkılmak. 2. Bozulmak.

3. S'abîmer dans qch: Bir şeye dalmak. **abject,e** *s.* İğrenç, tiksineç, alçak, aşağılık.

abjection *diş.* İğrençlik, alçaklık.

abjuration *diş.* Bir kanış, bir din, bir inançtan dönme; bir dini, bir inancı bırakma.

ablution *diş.* Aptes alma, yıkanma; gusül.
§ **Faire ses ablutions:** Aptes almak.

abnégation *diş.* Fedakârlık, özveri; vazgeçme, °feragat.

aboi *er.* Havlama; çavkıрма § **Etre aux abois:** Çok güç bir durumda olmak.

aboiement *er.* 1. Havlama, ürüme 2. Bağırma, çığırma. 3. *mec.* Abuk sabuk lâflar, zırlıtı.

abolir *gçl.* Kaldırmak, ortadan kaldırmak, yürürlükten kaldırmak (*Abolir une loi*).

abolition *diş.* Ortadan kaldırma, yürürlükten kaldırma; yürürlükten kalkma. ortadan kalkma.

abominable *s.* 1. İğrenç, tiksiniç. 2. Berbat.

abomination *diş.* 1. İğrençlik, tiksiniçlik, ürkünçlük. 2. Çok kötü, bayağı bir şey. § **Avoir qch en abomination:** -den tiksirmek, iğrenmek.

abominer *gçl.* İğrenmek, tiksirmek.

abondamment *bel.* Bol bol, çok çok, bolca.

abondance *diş.* Bolluk, fazlalık. **En abondance:** Bol bol. **Vivre dans l'abondance:** Bolluk içinde yaşamak. **Abondance de biens ne nuit pas:** Fazla mal göz çikarmaz.

abondant, e *s.* 1. Bol, gür. 2. Çok verimli. § **Etre abondant en:** -bakımından bol, zengin olmak.

abonder *gsz.* 1. Bol olmak, çok bulunmak. 2. **Abonder en qch:** Bir şey bakımından çok zengin olmak.

abonné, e *s. ve ad.* Abone, °sürdürümcü.

abonner *gçl.* Abone etmek, abone yapmak. § **S'abonner à qch:** Bir şeye abone olmak.

abord *er.* 1. (Gemi için) Bir yere yanaşma. 2. (Birinin yanına, bir yere) Çıkma, varma, yaklaşma. 3. ç. Çevre, dolay. § **D'abord:** Önce, ilkin.

abordable *s.* Yanaşılabilir; yanına varılabilir.

aborder *gsz.* 1. Kıyıya varmak, yanaşmak, karaya çıkmak. 2. *gçl.* **Aborder qch:** Bir şeye ulaşmak, varmak. 3. **Aborder qn.:** Birinin yanına çıkmak, bir iş için gidip birini görmek. 4. Rampa etmek, çarpamak (*Aborder un navire*). 5. Ele almak, işlemek (*Aborder une question*).

aboucher *gçl.* Ağız ağza getirmek, birleştirmek.

aboutement *er.* Uç uca getirme, bitişirme.

aboutier *gçl.* Uç uca getirmek, bitişirmek.

aboutir *gsz.* 1. Bitmek, sona ermek, sonuçlanmak. 2. Sonu -e varmak, ulaşmak, -e açılmak. 3. **Aboutir à qch:** -e yol açmak, sonu -e varmak.

aboutissement *er.* 1. Varılan son, sonuç. 2. Bitme, sonuçlanma, bir sonuca varma.

aboyer *gsz.* 1. Havlamak, ürümek (*Le chien aboie*). 2. *mec.* Hafif bir uğultu çıkarmak. 3. **Aboyer contre qn, après qn:** *mec:* Birinin ardından atıp tutmak. § **Aboyer à la lune:** Boşuna yaygara koparmak. **Chien qui aboie ne mord pas:** Isıracak köpek dişini göstermez. **Les chiens aboient, la caravane passe:** İt ürür, kervan yürür.

abracadabrant, e *s.* Şaşırtıcı, us almaz.

abrégé *er.* Özet; kısaltma. § **En abrégé:** Özet olarak, kısaca.

abréger *gçl.* 1. Kısaltmak (*Abréger sa vie*). 2. Özetlemek. 3. *gsz.* Kısa kesmek, sözü uzatmamak.

abreuver *gçl.* Sulamak, suvarmak, su içirmek (*Abreuver un troupeau*).

abreuvoir *er.* Yalak.

abréviation *diş.* 1. Kısaltma; kısaltma. 2. Bir sözcüğün kısaltılmış biçimi.

abri *er.* 1. Barınacak yer, barınak. 2. Baraka, kulübecik, barınak. 3. *ask.* Siper, sığınak. 4. Koruma, yardım, kayırma, himaye. § **A l'abri:** Güvenlikte, güvenilir yerde; emniyette.

abricot *er.* 1. Kayısı. 2. *s.* Kayısı rengi.

abricotier *er.* Kayısıağacı.

abriter *gçl.* 1. Barındırmak, siper almak. 2. Bir şeyi korumak, bir şeye siper olmak. 3. Barındırmak; içine almak, kapsamak. § **S'abriter:** 1. Sığınmak. 2. **S'abriter de qch, contre qch:** Bir şey karşı kendini korumak. 3. **S'abriter derrière qch:** *mec.* Bir şeyin arkasına gizlenmek, gölgesine sığınmak.

abrogation *diş.* °Lağvetme, yürürlükten kaldırma.

abroger *gçl.* °Lağvetmek, yürürlükten kaldırmak.

abrupt, e *s.* Sarp, dik, yalçın.

abrupti, e *s ve ad.* 1. Sersemleşmiş, bunalmış. 2. *ad.* Aptal, alık, sersem.

abrutir *gçl.* 1. Alıklaştırmak, sersemletmek, şaşkına çevirmek. 2. **Abrutir qn de qch:** Birini -ile bunalmak. § **S'abrutir:** 1. Alıklaşmak, sersemlemek. 2. **S'abrutir de qch:** -den bunalmak.

abrutissant, e s. Sersemletici, bunalıtıcı.
abrutissement er. Sersemletme, sersemleme.

absence *diş.* 1. Bulunmayış, olmayış, yokluk. 2. Yokluk, eksiklik. 3. Ayrılık, uzaklaşma, °gaybubet. 4. Devamsızlık.

absent, e s. Bir yerde bulunmayan; (Orada) olmayan, ortada görünmeyen; yok, °nâmevcut.

absenter (s') gsz. 1. Yerinden ayrılmak; yerinde bulunmamak, bir yerden ayrılmak, uzaklaşmak. 2. **S'absenter de qch:** ayrılmak, uzaklaşmak.

absolu, e s. Saltık, salt, mutlak.

absolument bel. °Mutlaka; kesin olarak; ille de.

absolution *diş.* Suçsuzluk; aklanma, °beraat.

absorbant, e s. 1. Emici, soğurucu (*Papier absorbant*). 2. Tüm zamanı alan, soluk aldırılmayan (*Un travail absorbant*). 3. er. Emici, soğurucu madde.

absorber *gçl.* 1. İçmek, emmek, içine çekmek, soğurmak (*L'éponge absorbe l'eau*). 2. Yemek, içmek, ağzına bir şey koymak. 3. Silip süpürmek, alıp götürmek. 4. Tüm zamanını almak (*Ce travail m'absorbe*). § **S'absorber:** 1. Emilmek, içilmek, soğurulmak. 2. Erimek, yitip gitmek. 3. **S'absorber dans qch:** Bir şey dalmak, kendini bir şeye kaptırmak.

absorption *diş.* 1. Emme, soğurma, içine çekme. 2. İçme, içine çekme; yutma. 3. İçine alıp yitirme, içinde eritme.

absoudre *gçl.* 1. Suçunu, günahını bağışlamak; aklamak. 2. Suçsuz görmek, aklamak (*Abroudre un accusé*). 3. Bağışlamak, °affetmek.

abstenir (s') gsz. 1. Çekimser kalmak. 2. **S'abstenir de qch:** -den çekinmek, sakınmak, °imtina etmek.

abstention *diş.* 1. Çekimserlik. 2. Çekinme, sakınma; imtina.

abstinence *diş.* Perhiz, °imsak.

abstraction *diş. fels.* 1. Soyutlama. 2. Soyut düşünce ve kavram. § **Abstraction faite de:** ... Bir yana bırakılırsa; -hariç; -in dışında. **Faire abstraction de qch:** -i hesaba katmamak, göz önünde bulundurmamak. **Par abstraction:** *bel.* Dalgınlıkla.

abstrait, e s. 1. Soyut (*Idée abstraite*). 2. Güç anlaşılır (*Auteur abstrait*). 3. Dalgın (*Un air abstrait*).

absurde s. 1. Saçma, zırva, anlamsız. 2.

Akıl almaz, usa sığmaz, ipe sapa gelmez. 3. Saçma sapan konuşan (*Vieillard absurde*). 4. *fels.* Saçma, usdışı. 5. Saçmalık, anlamsızlık, gülünçlük. § **Théâtre absurde:** Usdışı tiyatro.

absurdité *diş.* 1. Saçmalık, akıl almazlık, usdışılık. 2. Gülünçlük. 3. Anlamsızlık. 4. Saçma sapan şeyler.

abus er. 1. Kötüye kullanma (*Abus de confiance*). 2. Aşırı kullanma, çok kullanma (*Abus d'alcools*). 3. ç. Yolsuzluklar, çalıp çırpma, °suistimal.

abuser *gçl.* 1. Kandırmak, aldatmak, yanıltmak. 2. **Abuser de qch:** Bir şeyi kötüye kullanmak, °suistimal etmek. (*Abuser de son pouvoir*).

acacia er. Akasya.

académicien,ne ad. Akademi üyesi.

académie *diş.* 1. Akademi (*Académie des Sciences*). 2. Çıplak insan yontusu yada resmi.

académique s. 1. Akademiye değgin; akademilere özgü. 2. Geleneksel kurallar dışına çıkamayan, kurallara çok bağlı ama soğuk, tatsız tuzsuz (*Une peinture académique*).

acariâtre s. Hırçın, geçimsiz, ters, huysuz. **acariâreté** *diş.* Hırçınlık, geçimsizlik, huysuzluk.

accablant, e s. 1. Bunalıtıcı. 2. Ezici, ağır, yorucu.

accablement er. 1. Bitkinlik, çökmüşlük. 2. Bunalma, iş altında ezilme.

accabler *gçl.* 1. Belini bükmek, dayancını kırmak. 2. Bunaltmak. 3. Bitkin hale getirmek, ezmek, göz açtırmamak. 4. **Accabler qn de qch:** a) Birini bir şeye bunaltmak, çok rahatsız etmek. b) Birini bir şey altında ezmek. c) Birini bir şeye boğmak, garketmek.

accalmie *diş.* 1. Kısa bir süre için durma, yatışma, dinme. 2. Durgunluk.

accapement er. 1. İstifçilik. 2. Gasp. 3. Vurgunculuk; °ihtikâr.

accaparer *gçl.* 1. İstifçilik etmek; toplamak, istif etmek. 2. Kendi tekeline almak, °gasp etmek. 3. °İhtikâr yapmak. **accapareur, euse s. ve ad.** 1. İstifçi. 2. Tekelci; °gaspeden, °gasp. 3. Vurguncu; °muhtekir.

accéder *gçl.* **Accéder à:** 1. -e girmek. 2. -e varmak, erişmek, kavuşmak. 3. -i kabul etmek, -e razı olmak.

accélérateur, trice s. 1. Hızlandırıcı. 2. er. Gaz pedalı.

accélération *diş.* Hızlandırma; hızlanma.
accélérer *gçl.* 1. Hızlandırmak. 2. Çabuklaştırmak. 3. gsz. Gaza basmak. § **S'accélélerer:** Hızlanmak; çabuklaşmak.

accent *er.* 1. Vurgu. 2. Ses tonu. 3. Söyleyiş, ağız. 4. Vurgu imi. 5. Söyleyiş bozukluğu, şive bozukluğu. § **Mettre l'accent sur qch:** Bir şeyi vurgulamak.
accentuation *diş.* Vurgulama.

accntuer *gçl.* 1. Vurgu imlerini koymak. 2. Konuşurken hecelerin vurgularını belirtmek, vurgulamak. 3. Daha bir belirtmek, vurgulamak. 4. Yoğunlaştırmak, arttırmak, çoğaltmak.

acceptable *s.* Kabul edilebilir, kabule değer.

acceptation *diş.* 1. Bir şeyi kabul etme, kabul. 2. Razi olma, boyun eğme.

accepter *gçl.* 1. Kabul etmek. 2. Bir şeye razı olmak, boyun eğmek (*Accepter son sort*).

acception *diş.* 1. Yeğleme, yeğ tutma, tercih. 2. Ayrılık gözetme, ayrı gayri deme. 3. Anlam. § **Dans toute l'acceptio du mot, du terme:** Sözcüğün tam anlamıyla. **Sans acceptio de:** -ayırımı yapılmaksızın; ...ayrılığ gözetilmeksizin.

accès *er.* 1. Girme, giriş (*L'accès d'un parc*). 2. Yol, giriş yolu. 3. Nöbet (*Accès de toux*). 4. Kriz (*Un accès de colère*). § **Par accès:** Kısa sürelerle, zaman zaman.

accessibilité *diş.* 1. Varılabilirlik, erişebilirlik. 2. Kabul edilebilirlik.

accessible *s.* 1. İçine girilebilir. 2. Varılır, yanaşılır, erişilir, açık.

accession *diş.* 1. Çıkma, geçme (*Accession au pouvoir*). 2. Kavuşma, elde etme. 3. Katılma.

accessoire *s.* 1. İkinci derecede olan, °tali. (*Quelques frais accessoires*). 2. *er.* °Teferruat, ayrıntı. 3. *er. ç.* Takımlar, yedek parçalar. 4. Sahne donanımı, sahne takımları, aksesuar.

accident *er.* 1. Kaza (*Un accident de voiture*). 2. Aksama, aksaklık, çaparız. 3. Rastlantı.

accidenté, *e s.* 1. Engebeli; arızalı. 2. Hareketli, inişli çıkışlı.

accidentel, *le s.* 1. Kaza ile, kaza sonucu olan (*Mort accidentelle*). 2. Rastlantısal. °tesadüfi.

accidentellement *bel.* 1. Kaza ile, kaza sonucu, kazara. 2. Bir rastlantı sonucu, tesadüfen.

acclamation *diş.* Alkış; alkışlama. § **Par acclamation:** Alkışlarla, alkışlar arasında.

acclamer *gçl.* 1. Alkışlarla karşılamak. 2. Alkışlamak, alkışlarla seçmek.

acclimation *diş.* İklima alışma; iklimle alıştırma.

acclimater *gçl.* 1. İklima, ortama alıştırmak. 2. **Acclimater qn, qch:** Birini, bir şeyi, bir şeye, bir yere alıştırmak; uyarlama. § **S'acclimater:** 1. İklima, ortama alışmak, uymak. 2. **S'acclimater à qch:** Bir şeye alışmak, uymak; uyarlanmak.

accolade *diş.* 1. Kucaklama, boynuna sarılma. 2. (Noktalama işaretleri) Kaş işareti. § **Donner l'accolade à qn:** -in boynuna sarılmak.

accoler *gçl.* 1. Bir kaş işaretiyle birleştirmek. 2. (İki şeyi) Bir arada, yan yana göstermek, yan yana koymak. 3. **Accoler qch à qch:** Bir şeyi -e bağlamak, eklemek. § **S'accoler:** Birbirinin boynuna sarılmak.

accommodant, *e s.* Uyar, uysal, °mülayim, geçimli.

accommodation *diş.* 1. Uygunluk, elverişlilik. 2. Uyar hale getirme, uygun kılma. 3. Yapma, hazırlama (*Accommodation d'une salade*). 4. *biy.* (Gözde) Uyum.

accommodement *er.* 1. Düzenleme. 2. Uyuşma, anlaşma, anlaşma.

accommoder *gçl.* 1. (Yemek için) Yapmak, usulünce hazırlamak. 2. **Accommoder à:** -e elverişli olmak. 3. **Accommoder qch avec qch:** Bir şeyi -ile uzlaştırmak, bağdaştırmak. 4. **Accommoder qch à qch:** Bir şeyi -e uydurmak. § **S'accommoder à qch:** 1. -e uymak. 2. **S'accommoder de qch:** -ile yetinmek, -e en sonunda razı olmak; fit olmak. 3. **S'accommoder avec qn, qch:** -ile anlaşmak, uzlaşmak.

accompagnateur, *trice ad.* 1. (Müzikte) Eşlik eden, °eşlikçi. 2. Eşlik ve kılavuzluk eden, eşlikçi, °refakatçi.

accompagnement *er.* Eşlik etme, °refakat.
accompagner *gçl.* Eşlik etmek, °refakat etmek.

accompli, *e s.* 1. Olmuş bitmiş, tamamlanmış, geçmiş (*Vingt années accomplies*). 2. Eksiksiz, yetkin, tam (*C'est un diplomate accompli*). §. **Un fait accompli:** Oldubitti. **Laisser, mettre qn devant un fait accompli:** Birini bir oldubitti karşısında bırakmak.

accomplir *gçl.* Yapmak, gerçekleştirmek.

yerine getirmek (*Accomplir une tâche, un ordre*).

accomplissement *er.* Yapma, yapılma; gerçekleştirme, gerçekleşme; yerine getirme, yerine getirilme.

accord *er.* 1. Anlaşma, bağdaşma, uzlaşma. 2. Uygunluk, birlik. 3. *dilb.* Uyum. 4. Antlaşma; anlaşma. 5. (Çalgıda) Düzen, akort. § **En accord**: Tam anlaşarak, uyum içinde, uzlaşma içinde. **D'accord**: Olur, hayhay, tamam; anlaştık. **Etre d'accord avec qn**: Biriyle anlaşmak, uyuşmak, aynı kanıda olmak. **Tomber d'accord**: Uzlaşmak, anlaşmak.

accordéon *er.* Akordeon.

accordéoniste *ad.* Akordeon çalan, akordeoncu.

accorder *gçl.* 1. Anlaştırmak, uzlaştırmak. 2. Yatıştırmak (*Accorder une querelle*). 3. Düzen vermek, akort etmek (*Accorder un violon*). 4. (Tartışmada) Kabul etmek. 5. Vermek, bahsetmek (*Accorder un crédit, un délai*). 6. Atfetmek, vermek. 7. **Accorder qch avec qch**: a) Bir şeyi -ile birleştirmek, bir şeyi -e katmak, eklemek. b) Bir şeye -ile uyum yaptırmak (*Accorder le verbe avec le sujet*). § **S'accorder**: 1. Anlaşmak, uzlaşmak, uyuşmak, bağdaşmak. 2. **S'accorder avec qn**: Biriyle anlaşmak.

accort, *e. s.* Civil civil, kımıl kımıl; cana yakın.

accostable *s.* Yanaşılabilir, yaklaşılabılır.

accostage *er.* (Gemiler için) Kıyıya yanaşma.

accoster *gçl.* Yanaşmak.

accouchée *diş.* Lohusa.

accouchement *er.* 1. Doğurma, doğum yapma. Doğurtma, doğum.

accoucher *gsz.* 1. Doğurmak, doğum yapmak. 2. *gçl.* **Accoucher qn**: Birini doğurtmak, birine doğum yaptırmak (*Le médecin accouche une femme*). 3. **Accoucher de qn**: ...doğurmak (*Accoucher de jumeaux*).

accouplement *er.* 1. Bir araya getirme. 2. Çiftleştirme; çiftleşme. 3. Çifte koşma; bağlama.

accoupler *gçl.* 1. Birbirine bağlamak, koşturmak, eş etmek, eşleştirmek. 2. Bir araya getirmek, toplamak. 3. Çifte koşturmak, bağlamak, koşturmak. 4. Çiftleştirmek. (*Accoupler un chien loup et (à) une chienne*). § **S'accoupler**: 1. Birleşmek,

çiftleşmek, cinsel birleşmek. 2. Birbirine bağlanmak, koşturmak.

accourir *gsz.* Koşmak, koşuşmak, üşüşmek.

accoutumance *diş.* Alışkanlık; alışma.

accoutumé, *e. s.* 1. Alışık, alışkın. 2. Alışılan, alışılmış, her günkü. § **A l'accoutumée**: Alışıldığı gibi, her zamanki gibi, olageldiği gibi.

accoutumer *gçl.* 1. Alıştırmak. 2. **Accoutumer qn à qch**; à **f. qch**: Birini bir şeye, bir şey yapmaya alıştırmak. 3. **Etre accoutumé à qch**; à **f. qch**: Bir şeye, bir şey yapmaya alışmak. § **S'accoutumer**: 1. Alışmak. 2. **S'accoutumer à qch**; à **f. qch**: Bir şeye alışmak; bir şey yapmaya alışmak.

accréditer *gçl.* 1. Doğrulamak. 2. Saygınlık yada güvenilirlik vermek. 3. Doğurmak, yol açmak. 4. Güven belgesi vermek (*Accréditer un ambassadeur*). 5. **Accréditer qn**: Birine hesap açmak, kredi açmak (*Accréditer un commerçant*). § **S'accréditer**: 1. Doğrulanmak, gerçeklik kazanmak. 2. Saygınlık kazanmak; sayılır, güvenilir olmak.

accréditif *er.* Ödeme buyruğu, akreditif.

accroc *er.* 1. Yırtık. 2. *mec.* Leke (*Un accroc à l'honneur*). 3. Güçlük, pürüz. 4. Takıntı, engel. § **Faire un accroc à qch**: Gölge düşürmek, leke sürmek.

accrochage *er.* 1. Asılma, asma; takılma, takma; ilişme. 2. Çarpma; çarpışma. 3. Yakalama, yakalanma; enseleme, enseleme. 4. Çarpışma, vuruşma. 5. *hık.* Kavga, ağız dalaşması.

accroche-cœur *er.* Zülûf.

accrocher *gçl.* 1. (Kanca, çengel, çivi gibi bir şeye) Asmak, takmak, iliştiirmek. 2. Takmak, kaçırmak, yırtmak (*Accrocher un bas*). 3. Çarpmak, çarpıp takılmak. 4. *ask.* Tutmak, ilerletmemek (*Accrocher l'ennemi*). 5. Ele geçirmek, kapmak, elde etmek. 6. Çarpışma zorunda bırakmak, çarpışmak (*Accrocher une troupe*). § **S'accrocher**: 1. Takılıp kalmak, asılmak. 2. **S'accrocher à qn**: Birine asılmak, askıntı olmak, tebellüş olmak. 3. **S'accrocher à qch**: Bir şeye sarılmak, asılmak, tutunmak. 4. **S'accrocher avec qn**: Biriyle takışmak, dalaşmak.

accroissement *er.* 1. Artma, çoğalma. 2. Büyüme, gelişme.

accroître *gçl.* 1. Çoğaltmak, artırmak, yükseltmek. 2. *gsz.* Artmak, çoğalmak, yük-

selmek. 3. Accroître à qn: -e düşmek (*La part de leur cousin est accrue aux autres héritiers*). § **S'accroître**: Durmadan çoğalmak, boyuna artmak.

accroupir (s') *gsz.* Çömelmek.

accroupissement *er.* Çömelme.

accueil *er.* 1. Karşılıyış, karşılama. 2. Kabul tarzı. § **Faire accueil à qn**: Birini karşılamak.

accueillant, e s. İyi karşılayan; güler yüzlü, sevimli.

accueillir *gçl.* 1. Karşılamak. 2. (Yanına) Kabul etmek.

acculer *gçl.* 1. Kıştırmak, sıkıştırmak. 2. (Birini) Mat etmek, pes dertirmek. 3.

Acculer qn à qch: Birini bir şeye zorlamak. § **S'acculer**: Sırtını dayamak.

accumulation *diş.* Biriktirme, yığıma; birikme, yığılma; toplama.

accumuler *gçl.* 1. Biriktirmek, yığmak. 2. Toplamak. § **S'accumuler**: Birikmek, yığılmak, toplanmak.

accusateur, trice s. ve ad. Suçlayan, suçlayıcı.

accusation *diş.* 1. Suçlama. 2. Kınama. 3. Kusur yükleme; itham. 4. Yüze vurma.

accusé, e ad. 1. Sanık. 2. s. Belirgin

accuser *gçl.* 1. Suçlamak. 2. Göstermek, belirtmek, ortaya koymak. 3. Söylemek, dile getirmek. 4. Kabul etmek, itiraf etmek. 5. **Accuser qn de qch**: Birini -ile suçlamak. § **S'accuser**: 1. Suçunu kabul etmek; kendini suçlamak. 2. Belirmek, ortaya çıkmak. 3. **S'accuser de qch**: Bir şeyi kabul etmek, itiraf etmek, üstüne almak.

acharné, e s. 1. Azgın, kızgın. 2. Zorlu, çetin. § **Etre acharné à qch, à faire qch**:

a) Bir şeye, bir şey yapmaya antlı olmak, kararlı olmak. **b)** Bir şeye çok düşkün olmak.

acharnement *er.* 1. Hırs, gözü dönmüslük. 2. (Bir şeye) Aşırı düşkünlük. § **Avec acharnement**: 1. Dört elle sarılarak, canla başla. 2. Kudurmuşcasına, kıyasıya, gözü dönmüşçesine.

acharner *gçl.* 1. Çullandırmak, saldırtmak. **Acharner qn contre**: Birini -e karşı kışkırtmak. § **S'acharner**: 1. Kızmak, kudurmak, saldırmak. 2. **S'acharner à qch, à f. qch**: Bir şeye, bir şey yapmaya dört elle sarılmak. 3. **S'acharner contre qn, sur qn**: Birine, bir şeye yüklenmek, saldırmak, çullanmak.

achat *er.* 1. Satın alma, alım, alış. 2. Satın

alınan şey; aldık. § **Le pouvoir d'achat**: Satın alma gücü. **Faire des achats**: Alışveriş yapmak.

acheminement *er.* 1. Yol alma, ilerleme. 2. Gidip gelme, taşınma.

acheminer *gçl.* 1. Yola salmak, göndermek, yola çıkarmak, kaldırmak (*Acheminer un train*). 2. **Acheminer qch vers qch**: -e doğru götürmek, salmak, yürütmek. 3. **Acheminer à qch**: -e götürmek, yol açmak; sonu -e varmak. § **S'acheminer**: 1. Yol almak, dolaşmak. 2. **S'acheminer vers qch**: -e doğru gitmek, yönelmek; -in yolunu tutmak. 3. **S'acheminer à qch**: -e doğru ilerlemek.

acheter *gçl.* 1. Satın almak. 2. Elde etmek, ele geçirmek (*Acheter sa liberté*). 3. **Acheter qch à qn**: **a)** Birine bir şey satın almak (*Acheter des jouets à un enfant*). **b)** Birinden bir şey satın almak (*Acheter une robe à un magasin*). 4. **Acheter qch pour qn**: Birine, biri için bir şey almak (*J'ai acheté ce tissu pour ma fille*).

acheter, euse ad. Satın alan kişi, alıcı, müşteri.

achevé, e s. 1. Tamamlanmış, bitmiş, eksiksiz. 2. Tam, sözcüğün tam anlamıyla.

achèvement *er.* Tamamlama, tamamlanma; bitirme, bitme, bitirilme.

achever *gçl.* 1. Tamamlamak, bitirmek, sona erdirmek. 2. Tüketmek, bitirmek, yıkmak (*Ce deuil l'a achevé*). 3. (Birini) Öldürmek, işini bitirmek, temizlemek.

achoppement *er.* Engel.

achopper *gsz.* 1. Sürçmek, ayağını çarpmak. 2. *mec.* Başarısızlığa uğramak; takılıp kalmak. § **S'achopper à qch**: -e çarpmak, çatmak.

acide s. 1. Ekşi. 2. *er.* Asit.

acidifier *gçl.* Asitleştirmek.

acidité *diş.* 1. Ekşilik. 2. *kim.* Asitlik.

acidulé, e s. Ekşimsi, mayhoş.

aciduler *gçl.* Mayhoşlaştırmak.

acier *er.* 1. Çelik. 2. Çelik rengine.

aciérage *er.* **aciération** *diş.* Çelikleştirme.

aciérer *gçl.* Çelik haline sokmak, çelikleştirmek.

aciérie *diş.* Çelik fabrikası.

acné *diş.* Ergenlik, sivilce.

acquéreur *er.* Alıcı, satın alıcı, müşteri.

acquérir *gçl.* 1. Bir şeyin sahibi olmak, bir şeyi satın almak. 2. Edinmek, kazanmak, elde etmek. § **S'acquérir**: 1. Kazanılmak, elde edilmek. 2. **S'acquérir qch**:

Bir şeyi elde etmek, kazanmak, edinmek.

acquiescement *er.* 1. Uyma, boyun eğme, katlanma. 2. Kabul; kabullenme, razı olma.

acquiescer *gsz.* 1. Uymak, boyun eğmek, katlanmak, razı olmak. 2. **Acquiescer à qch:** Bir şeyi kabul etmek, bir şeye razı olmak, muvafakat etmek.

acquis, e s. Sonradan kazanılmış, çalışarak elde edilmiş, °müktesep. § **Un droit acquis:** Kazanılmış hak, °müktesep hak. **acquisition** *diş.* 1. Edinme, kazanma, elde etme, edinim, °iktisap (*Acquisition d'un titre*). 2. Edinilmiş şeyler, edinti, °müktesebat.

acquît *er.* 1. Alındı, °maktuz. 2. Aklama, °ibra.

acquittement *er.* 1. Ödeme. 2. Aklama; °ibra

acquitter *gçl.* 1. Ödemek (*Acquitter une dette*). 2. Aklamak, beraat ettirmek, temize çıkarmak (*Le jury acquitta l'accusé*). § **S'acquitter:** 1. Borcunu ödemek: yapılan bir iyiliğe karşı olan borcunu ödemek. 2. **S'acquitter de qch:** Bir şeyi ödeyip kurtulmak: yapmak, yerine getirmek.

âcre *s.* 1. (Biber yada hardal gibi) Acı, yakıcı. *mec.* Sert, dokunaklı, batıcı, keskin.

âcreté *diş.* 1. Acılık, yakıcılık. 2. Sertlik. **acrobate** *ad.* Cambaz.

acrobatie *diş.* 1. Cambazlık (*Faire des acrobaties*). 2. Büyük ustalık, hüner, virtüozluk.

acte *er.* 1. İş, eylem. 2. Yapılan işler, icraat (*Les actes du gouvernement*). 3. Davranış, hareket. 4. Bağıt, akit. 5. Belgit, senet (*Signer un acte devant notaire*). 6. Belge, cüzdandan (*Acte de naissance, acte de mariage*). 7. (Resmî) Karar. 8. (Tiyatroda) Perde (*Pièce en trois actes*). 9. Dönem; aşama, °safha. 10. ç. Evrak. **Faire acte de:** -göstermek, yapmak (*Faire acte de courage*). **Prendre acte de qch:** -i bir yana kaydetmek, not etmek, gözönünde tutmak.

acteur, trice *ad.* 1. Tiyatro, sinema sanatçısı: oyuncu. 2. *mec.* (Bir işte) Eli olan, parmağı olan. 3. *mec.* Oyuncu, numaracı.

actif, ive *s.* 1. Güç dolu, zinde. 2. Çalışkan, hamarat. 3. Çok hareketli (*Une vie active*). 4. Etkili (*Un remède actif*). 5.

Etkin °faal. 6. *dilb.* Etken (*Un verbe actif*). 7. Edimli, edimsel, °fiili (*Service actif*).

action *diş.* 1. Davranış, tutum, hareket. 2. İş, eylem (*Un homme d'action*). 3. Etki (*L'action du remède se fait sentir*). 4. Çalışma, etkinlik. 5. Hareket, eylem (*Passer à l'action*). 6. Savaşım, mücadele (*L'action politique*). 7. Canlılık. 8. (Şiirde) Konu. 9. (Tiyatroda) Olay; °dolantı. 10. *huk.* Dâva (*Intenter une action: Dâva açmak*). 11. *ask.* Çarpışma. 12. ç. Hisse senedi, esham. § **Sous l'action de:** Etkisiyle. **Entrer en action:** Harekete geçmek. **Etre en action:** Çalışmakta olmak, iş başında olmak. **Mettre qch en action:** -i gerçekleştirmek, uygulamak.

actionnaire *ad.* Hissedar, esham sahibi. **actionner** *gçl.* 1. İşletmek, çalıştırmak (*Actionner un moteur*). 2. *huk.* Dâva etmek, mahkemeye vermek (*Actionner un escroc*).

activement *bel.* Canla başla; eylemli olarak; etkenlikle, etken olarak.

activer *gçl.* 1. Hızlandırmak, canlandırmak (*Activer les travaux*). 2. Şiddetlendirmek (*Le vent activait l'incendie*). 3. **Activer** *gsz.* yada **S'activer:** Elini çabuk tutmak, acele etmek.

activité *diş.* 1. Çalışma. 2. Etkinlik, °faaliyet. 3. Davranış, hareket. § **Faire preuve d'activité:** Etkinlik göstermek. **Etre en activité:** İş üstünde olmak; işinde hâlâ çalışır olmak. **Cesser toute activité:** Çalışmayı bırakmak; emekliye ayrılmak. **actrice** *diş.* (Tiyatro ve sinemada) Kadın oyuncu.

actualisation *diş.* Güncelleştirme.

actualiser *gçl.* Güncelleştirmek.

actualité *diş.* 1. Güncellik. 2. Günün olayları, günün konuları. 3. ç. Dünya olayları; günün konularına değgin kısa film.

actuel, le *s.* Güncel, şimdiki, günlük.

actuellement *bel.* Şimdiki halde, şimdilik.

acuité *diş.* 1. Sivrilik, yoğunluk, son noktasında oluş. 2. İncelik, tizlik (*L'acuité d'un son*). 3. Keskinlik (*L'acuité du regard*).

adage *er.* Eski söz; büyük sözü.

adaptabilité *diş.* Uyarlanabilirlik.

adaptable *s.* Uyarlanabilir (*Une pièce adaptable*).

adaptateur, trice *s. ve ad.* 1. Uyarlayıcı, uyarlamacı. 2. *er.* *Uyarlaç, °adaptör.

adaptation *diş.* 1. Uyarlama; uyarlanma (*L'adaptation d'un roman à la scène*). 2. Duruma uyma, uyarlanma; "intibak.

adapter *gçl.* **Adapter qch à qch:** 1. Bir şeyi -e takmak (*Adapter un robinet au tuyau d'arrivée d'eau*). 2. Bir şeyi -e uydurmak (*Adapter la musique aux paroles*). 3. Bir şeyi -e uyarlamak (*Adapter un roman au cinéma*). § **S'adapter à qch:** 1. -e iyice oturmak, geçmek, takılmak, yerleşmek. 3. -e uymak, alışmak, uyarlanmak, "intibak etmek (*S'adapter à un climat*).

adapteur *er.* *Uyarlaç. °adaptör.

addition *diş.* 1. Katma, ekleme, °ilave etme. 2. *mat.* Toplama. 3. (Lokanta, kahve, otel gibi yerlerde) Hesap.

additionner *gçl.* 1. Toplamak (*Additionner deux nombres*). 2. **Additionner qch de qch:** Bir şeyin içine... katmak (*Les anciens additionnaient toujours d'eau le vin*). 3. **Additionner qch à qch:** Bir şeyi -e eklemek, katmak, ilâve etmek.

adéquat, e *s.* 1. Tam, eksiksiz, tam gereken, uygun (*C'est la réponse adéquate*). 2. **Adéquat à qch:** -e uygun.

adéquatement *bel.* Gerektiği gibi, uygun şekilde.

adhérence *diş.* 1. Yapışıklık, yapışma. 2. Bağlılık.

adhérent, e *s.* 1. Yapışık (*Matière adhérente à la peau*). 2. *ad.* Yandaş, °araftar; üye, °mensup.

adhérer *gsz.* 1. Yapışık olmak, yapışmak, iyi tutmak. 2. **Adhérer à qch:** a) -e yapışmak, b) -den yana olmak; -e katılmak, -i benimsemek (*Adhérer à une idée*). c) -e girmek, üye yazılmak (*Adhérer à un parti*). d) *mec.* Tam uymak, uygun gelmek.

adhésif, ive *s.* 1. Yapışıcı (*Ruban adhésif*). 2. Katılma ile ilgili, girmeye değer (*Formules adhésives à un pacte*). 3. *er.* Yapıştırıcı.

adhésion *diş.* 1. Yapışıklık. 2. Katılma, girme, üyelik (*Adhésion à un pacte*). 3. Benimseme, onama, kabul, °tasvip.

adieu *ünl.* 1. Elveda! Allahaismarladık. Hoşça kal, kal sağlıcakla, hadi eyvallah. 2. *er.* °Veda. § **Faire ses adieux à:** -e veda etmek. **Dire adieu à qch:** -i artık bırakmak, -den vazgeçmek.

adjacent, e *s.* 1. Bitişik; komşu (*Angles adjacents: Komşu açılar*). 2. **Adjacent à:** -e bitişik.

adjectif, ive *s.* 1. Sifat niteliğinde olan (*Locution adjective*). 2. *er.* Sifat.

adjoind, e *s.* ve *ad.* 1. Yardımcı (*Directeur adjoint*). 2. **Adjoind à qn:** -e yardımcı; -in yardımcısı.

adjonction *diş.* Katma, ekleme; katılma, eklenme.

adjudant *er.* 1. Komutan yardımcısı subay yada erbaş. 2. Höthötçü; mızımız ve buyurgan.

adjudication *diş.* 1. (Satişta) Artırma usulü; (Satin almada) eksiltme usulü. 2. Üsterme, °ihale. § **Mettre qch en adjudication:** -i °ihaleye koymak.

adjudger *gçl.* 1. İhale etmek. Açık artırmayla vermek. 2. **Adjudger qch à qn:** a) Bir şeyi birine ihale etmek. b) Bir şeyi birine vermek.

adjuration *diş.* 1. Ant verme. 2. Yalvarıp yakarma.

adjurer *gçl.* 1. Ant vermek, ant içmek. 2. **Adjurer qn de f.qch:** Birinden -mesini dilemek (*On adjura le ministre de recevoir la délégation*).

admettre *gçl.* 1. Kabul etmek (*J'admets vos excuses*). 2. Sanmak, farzetmek. 3. El vermek; -e gelmek; götürmek, kaldırmak (*Ce poème admet plusieurs interprétations*). 4. Kabul etmek, almak (*Admettre quelqu'un dans une société*). 5. **Admettre qn à f. qch:** Birinin -mesine izin vermek; -sini kabul etmek.

administrateur, trice *ad.* Yönetici, yönetmen.

administratif, ive *s.* Yönetime değer, yönetimle ilgili, yönetsel, °idari (*Directeur administratif*).

administration *diş.* 1. Yönetim, °idare (*L'administration d'un pays*). 2. *hek.* Verme, zerk etme; verilme, zerk edilme (*L'administration de médicaments*). 3. Aşketme, vurma; aşkedilme, vurulma (*Administration d'une gifle*). § **Conseil d'administration:** Yönetim kurulu.

administrer *gçl.* 1. Yönetmek (*Administrer une grande entreprise*). 2. Yapmak, yerine getirmek. 3. **Administrer qch à qn:** a) *hek.* Vermek, zerk etmek (*Administrer une remède à un malade*). b) Vurmak, aşketmek (*Administrer une gifle à un enfant*).

admirable *s.* Hayran olunacak, hayranlığa değer.

admirateur, trice *s.* ve *ad.* Hayran.

admiration *diş.* Hayranlık. § **Avoir, éprouver une (de l') admiration pour qn, qch:** -e karşı hayranlık duymak. **Etre en admiration:** Hayranlık içinde olmak, hayran kalmak. **Exciter, soulever l'admiration:** Hayranlık uyandırmak. **Faire l'admiration de qn:** -i hayran bırakmak.

admirer *gçl.* 1. Hayran olmak (*J'admire votre courage*). 2. **Admirer qn de f. qch:** Birinin -sine hayran olmak; -sini çok beğenmek (*J'admire cet homme de pouvoir travailler si sérieusement*).

admissible *s.* 1. Kabul edilebilir, akil alır, usa yatkın (*Une proposition admissible*). 2. **Admissible à qch:** -e kabul edilebilir, -i elde edebilir, yapabilir (*Tous les citoyens sont également admissibles à toutes dignités*). 3. *ad.* Kazanmış, başarı göstermiş, kazanan (*Liste des admissibles*).

admission *diş.* Kabul; kabul edilme, alınma.

admonestation *diş.* Azar; azarlama, paylama.

admonester *gçl.* Azarlamak, paylamak.

adolescence *diş.* Yeni yetmelik; delikanlılık.

adolescent, e ad. Yeni yetme; delikanlı.

adonner (s') *gsz.* 1. Kendini vermek, bağlanmak. 2. **S'adonner à qch:** Kendini -e vermek (*S'adonner à l'étude, au travail, à la boisson*).

adopter *gçl.* 1. **Adopter qn:** -i evlat edinmek (*Ils ont adopté un enfant*). 2. **Adopter qch:** Bir şeyi kabul etmek, benimsemek (*Adopter une religion, une idée*). 3. Oyla kabul etmek, onaylamak (*L'Assemblée a adopté le projet de loi*).

adoptif, ive s. 1. Evlatlığa yada analığa, babalığa kabul edilmiş, *edinik (*Enfant adoptif, père adoptif, fils adoptif, fille adoptive*). 2. *mec.* İkinci sırada gelen, asıl gibi, seçilerek benimsenmiş (*La France est sa patrie adoptive*).

adoption *diş.* 1. Kabul etme, onaylama. 2. Evlat edinme. 3. Edinme, kendinin sayma.

adorable *s.* 1. Tapılacak, tapınılacak, tapılmaya değer. 2. Çok güzel, sevimli, tapılası.

adorateur, trice ad. 1. Tapan, tapıcı. 2. *mec.* Taparcasına seven, hayran, vurgun, tutkun.

adoration *diş.* 1. Tapınma, tapma (*L'adoration des dieux*). 2. *mec.* Büyük sevgi, tutkunluk, hayranlık. § **Avoir une (de l')**

adoration pour qn, qch: -e karşı büyük bir hayranlığı, sevgisi saygısı olmak.

adorer *gçl.* 1. Tapmak, tapınmak (*Adorer le soleil*). 2. Önünde eğilmek, yükünmek (*On l'adore comme un Dieu*). 3. Taparcasına; tapınırcasına sevmek. 4. *hfk.* Bayılmak, çok sevmek (*Il adore la musique*).

adossé, e s. 1. Sırt sırta getirilmiş. 2. **Adossé à qch:** -e sırtını dayamış, dayanmış, sırt vermiş.

adossement *er.* Sırtını dayama, dayanma.

adosser *gçl.* 1. Dayamak. 2. **Adosser qch à qch, contre qch:** Bir şeyin arkasını -e verdirmek, dayatmak (*Adosser une maison à un grand rocher*). § **S'adosser à qch:** -e dayanmak, sırtını vermek.

adoucir *gçl.* 1. Tatlılaştırmak. 2. Kısımak, azaltmak. 3. Perdahlamak, yumuşatmak, parlatmak (*Produits pour adoucir la peau*). 4. *mec.* Yatıştırmak, dindirmek. § **S'adoucir:** 1. Yumuşamak (*Le temps s'est adouci*). 2. Hafiflemek, azalmak. 3. Düzelmek; pürüzlerini, sertliğini yitirmek.

adouçissant, e s. Yumuşatıcı, yatıştırıcı.

adouçissement *er.* 1. Tatlılaşma; tatlılaştırma. 2. Perdahlama, parlatma. 3. Yumuşama; yumuşatma. 4. Hafifleme; hafifletme.

adresse *diş.* 1. Uzluk, ustalık, °maharet. 2. Kurnazlık, keskin zekâlılık. 3. Adres, *bulunak. § **A l'adresse de qn:** -c hitaben. **Avoir de l'adresse à f. qch:** Bir şey yapmakta usta olmak, becerikli olmak.

adresser *gçl.* **Adresser qch à qn:** 1. Birine bir şey söylemek, dile getirmek, sunmak (*Adresser des compliments à qn*). 2. Yöneltmek (*Adresser des questions à un ami*). 3. Göndermek (*Adresser un colis à ses parents*). 4. Baş vurdurmak. § **S'adresser à qn:** 1. Hitap etmek, seslenmek. 2. Başvurmak, müracaat etmek.

adroit, e s. 1. Usta, becerikli, °mahir. 2. Usta, çok ince, esnek (*Mener une politique adroite*). 3. **Adroit à, en qch:** -de usta, becerikli. § **Etre adroit à f. qch:** -mekte çok usta olmak.

adroitement *bel.* Uzlukla, ustalıkla, ustaca. **adulateur, trice s. ve ad.** Dalkavuk, pohpohçu.

adulation *diş.* Daldavukluk, pohpohçuluk. **aduler** *gçl.* Dalkavukluk etmek, pohpohlamak.

adulte *s. ve ad.* Yetişkin, ergin.

adultérateur, trice *ad.* Başka şeyler katarak bir şeyi bozan kişi, karıştırımcı.
adultération *diş.* Bozma, soysuzlaştırma.
adultère *er.* 1. Eş aldatma, °zina. 2. *s. ve ad.* Eş aldatıcı, eş aldatmaya değgin, °zinaya değgin.
adultérer *gçl.* Bozmak, soysuzlaştırmak.
adverbe *er. dilb.* Belirteç, zarf.
adversaire *ad.* 1. Hasım. 2. *Karşıtçı, °muhalif. 3. Rakip. 4. Düşman.
adverse *s.* 1. Birbirine hasım, muhasım (*Les forces adverses*). 2. Karşı; karşı tarafa değgin (*La partie adverse*). 3. Ters, aykırı (*Fortune adverse: Ters talih*).
adversité *diş.* 1. Ters talih, kara baht, bahtsızlık. 2. *mec.* Kara gün, felâket. 3. Aksilik; belâ.
aérage *er.* Havalanma; havalandırma.
aérateur *er.* Havalandırıcı, havalandırma aygıtı.
aération *diş.* Havalandırma; havalanma.
aéré, e *s.* 1. Havalandırılmış. 2. Havadar.
aérer *gçl.* 1. Havalandırmak. 2. Yoğunluğunu, ağırlığını azaltmak; biraz hafifletmek. § **S'aérer:** Kafasını dinlendirmek, hava almak.
aérien, ne *s.* 1. Hava gibi, hafif. 2. Havacılığa değgin, havacılıkla ilgili (*Lignes aériennes*). 3. Hava yoluyla yapılan (*Transport aérien*). 4. Hava ile ilgili, göklere değgin (*Violier l'espace aérien d'un pays*).
aérodrome *er.* Havaalanı, uçakalanı.
aéronef *er.* Havagemisi.
aérophagie *diş. hek.* Hava yutma, *hava-yutum.
aéroport *er.* Havalimanı.
aérostas *er.* Balon.
affabilité *diş.* Gönül okşayıcılık, naziklik, incelik.
affable *s.* Gönül okşayıcı, nazik, tatlı dilli.
affadir *gçl.* Tatsızlaştırmak, yavanlaştırmak.
affaiblir *gçl.* 1. Gücsüzleştirmek, zayıflatmak. 2. Azaltmak, zayıflatmak. 3. Hafifletmek, sertliğini biraz gidermek. § **S'affaiblir:** Zayıflamak, güçsüz düşmek.
affaiblissant, e *s.* Zayıflatıcı.
affaiblissement *er.* Zayıflama, zayıflatma; yumuşatma, yumuşama; zayıflık, güçsüzlük.
affainéantir *gçl.* Tembelleştirmek, avareleştirmek. § **S'affainéantir:** Tembelleşmek, avareleşmek.
affaire *diş.* 1. İş (*J'ai à régler une affaire urgente*). 2. Şey (*C'est l'affaire de quelque*

es heures). 3. Dâva (*L'affaire viendra devant le tribunal*). 4. (Silahla) Çarpışma, savaş (*L'affaire d'Algérie*). 5. Sorun, °mesele. 6. Girişim, ticaret, teşebbüs. 7. Eşya. 8. Ticaret, alışveriş, iş. § **Faire l'affaire:** İş görmek, işe yaramak (*Unorceau de ficelle fera l'affaire*). **Faire affaire avec qn:** Biriyle ticaret, alışveriş yapmak. **Faire l'affaire de qn:** -in hesabına, işine gelmek (*Cela fait mon affaire*). **Se tirer d'affaire:** İşin içinden çıkmak, sıyrılmak.
affairé, e *s.* İş başından aşkın; çok meşgul; telaşlı.
affairisme *er.* Çıkarıcılık; dümencilik.
affairiste *ad.* Çıkarıcı; dümenci.
affaissement *er.* 1. Çökme (*Affaissement de terrain*). 2. Manevî bakımdan çökme, göçme.
affaisser *gçl.* Göçürtmek, çökertmek, çöktürmek. § **S'affaisser:** 1. Çökmek, bel vermek. 2. Çökmek, yığılıp kalmak. 3. *mec.* Zayıflamak, gücünü yitirmek.
affamé, e *s.* 1. Acıkmış, aç (*Des gens affamés*). 2. *mec.* Gözü aç, açgözlü. 3. **Affamé de qch, de f. qch:** -c acıkmış, susamış; -meye susamış, acıkmış. § **Ventre affamé n'a pas d'oreilles:** Aç ayı oynamaz; aç köpek fırın deler.
affamer *gçl.* Aç bırakmak (*Affamer une ville*).
affaction *diş.* 1. Ayırma; tahsis etme. 2. Atama, °tayin etme. 3. Gösteriş, yapmacık (*Affaction de vertu*).
affecté, e *s.* 1. Yapmacık, yapmacıklık (*Un homme affecté*). 2. Etkilenmiş, üzülmüş. 3. **Etre affecté, e de qch, de f. qch:** -den üzüntü duymak; -mekten üzüntü duymak.
affecter *gçl.* 1. Kendini ...imiş gibi göstermek, -lik taslamak (*Affecter la joie, la gravité*). 2. Özenmek (*Affecter un accent, un langage*). 3. Bir şeyi düşünmek. 4. Dokunmak, duygulandırmak, üzme (Sa misère m'affecte trop). 5. Etkilemek (*Sa conduite m'a bien affecté*). 6. **Affecter de f. qch:** ...imiş gibi yapmak, ...gibi davranmak (*Affecter de ne pas entendre*). 7. **Affecter qn à qch:** Birini -c atamak, tayin etmek. 8. **Affecter qch à qch:** Bir şeyi -c ayırmak, °tahsis etmek. § **S'affecter:** 1. Üzülmek. 2. **S'affecter de qch:** -den üzüntü duymak; -c üzülmek.
affectif, ive *s.* 1. Duygulandırıcı, dokunaklı

2. *ruh*. Duygusal (*La vie affective*). 3. Duygulu. içli.

affection *diş.* 1. Sevgi, °şefkat. 2. *ruh*. Duygulanma; duygu; duygulanım. 3. *hek*. Hastalık, sayrılık. 4. Etkileme.

affectionner *gçl.* Sevmek (*Affectionner son enfant*). § **S'affectionner à qn, à qch:** 1. Birine, bir şeye bağlanmak. 2. **S'affectionner pour qn:** -e gönül vermek, tutulmak, vurulmak.

affectueusement *bel.* Sevgiyle, °şefkatle. **affectueux,euse** *s.* Sevgi dolu, sevgi taşan; °şefkatli.

afférent,e 1. Bağlı, ilgili. 2. **Afférent à qch:** -e değgin, -ile ilgili (*Renseignements afférents à une affaire*). 3. *huk.* **Afférent,e à:** -e düşen, ait (*La part afférente à cet héritier*).

affermir *gçl.* 1. Sağlamlaştırmak, berkitmek. 2. Sertleştirmek, pekiştirmek. 3. Güçlendirmek, kuvvetlendirmek.

affermissement *er.* Sağlamlaştırma, pekiştirme, güçlendirme, kuvvetlendirme.

affichage *er.* İlan yapıştırma (*Tableau d'affichage*).

affiche *diş.* Ası, ilân edilen şey, duvar ilânı, afiş.

afficher *gçl.* 1. Duvarda ilân etmek, asıp ilân etmek. 2. Dile düşürmek (*Afficher une femme*). § **S'afficher:** Görünmek; gözleri kendi üzerine çekmek, adını çıkarmak, kendini dile düşürmek.

affilé,e *s.* Bilenmiş, keskin (*Un couteau bien affilé*). § **D'affilée:** Durmadan, sürrekli olarak.

affiler *gçl.* Bilemek (*Affiler un couteau*).

affiliation *diş.* 1. Alınma, kabul edilme. 2. Girme, katılma, °ntisap (*Affiliation à un club*).

affilié,e *s. ve ad.* 1. (Derneklerde) Üyelige alınmış; °mensup, üye (*Les affiliés d'un parti*). 2. **Affilié,e à:** -e bağlı (*Un syndicat affilié à une confédération*).

affilier *gçl.* 1. Almak, kabul etmek. 2. **Affilier qn à qch:** -e sokmak, üye yapmak. § **S'affilier à qch:** -e üye olmak, girmek (*S'affilier à un syndicat*).

affiner *gçl.* 1. Geliştirmek, inceltmek (*Affiner son goût, son esprit*). 2. Temizlemek, arıtmak.

affinité *diş.* 1. Hısımlık. 2. Yakınlık, ilişki.

affirmatif,ive *s.* 1. Doğrulayıcı, destekleyici. 2. Kesin, kararlı. 3. *mant.* ve *dilb.* Olumlu.

affirmation *diş.* 1. Doğrulama, kesinleme,

°teyit. 2. Olumluluk; olumlama. 3. Sav, °iddia.

affirmative *diş.* Kabul etme, evet deme.

affirmer *gçl.* 1. Doğrulamak. 2. Savlamak, ileri sürmek, °iddia etmek. 3. Kesin olarak söylemek, kesinlemek. 4. **Affirmer f,qch:** -diğini ileri sürmek, savlamak, °iddia etmek (*J'affirme l'avoir vu*). § **S'affirmer:** Ortaya çıkmak, doğrulanmak, belli olmak.

affliction *diş.* Büyük acı, derin üzüntü; dert, keder.

affligeant,e *s.* Acıklı, üzücü, üzüntü verici.

affliger *gçl.* 1. Ağrı vermek, acı çektirmek.

2. Acı vermek, üzmek, dertlere salmak. 3. Yıkıp geçirmek, kasıp kavurmak (*Les maux qui affligent la terre*). § **S'affliger:**

1. Üzülme, dertlenme. 2. **S'affliger de qch, de f, qch:** Bir şeye, bir şey yaptığına üzülme.

affluence *diş.* 1. Akın, üşüşme. 2. Bolluk. 3. Kalabalık.

affluer *gçl.* 1. Akmak, hücum etmek (*Le sang lui afflue au visage*). 2. Akın etmek, üşüşmek.

afflux *er.* 1. (Suyuklar, vücuttaki sıvılar için) Akın, hücum (*L'afflux du sang*). 2. Üşüşme, akın.

affolant,e *s.* 1. Şaşırtıcı, çıldirtıcı. 2. Us almaz, korkunç, kaygı verici.

affolé, e *s. ve ad.* 1. Çılgına dönmüş (*Une femme affolée*). 2. Sapıtılmış, sersem sepet çalışan.

affolement *er.* Çılgına dönme, şaşkınlık.

affoler *gçl.* 1. Deli etmek, çıldirtmak. 2.

Şaşkına çevirmek. § **S'affoler:** 1. Çıldirtmak, şaşkına dönmek. 2. **S'affoler de qch, de f, qch:** -den, -mekten şaşkına dönmek. **Entre affolé de qn:** Birine vurulmak, tutulmak.

affranchi,e *s.* 1. Azatlı, azat edilmiş. 2. Gelenek ve söylentilere pek aldırmayan.

3. **Affranchi,e de qch:** -den kurtulmuş. 4. *ad.* Yasa, kural dinlemeyen, yasadışı bir yaşam süren kişi.

affranchir *gçl.* 1. Azat etmek, özgür kılmak. **Affranchir qn, de qch:** Birini -den kurtarmak. 3. Pulunu yaptırmak, pullamak (*Affranchir une lettre, un paquet*). § **S'affranchir:** Kurtulmak, azat olmak.

affranchissement *er.* 1. Azat etme, azat olma; özgür kılma, özgür kılınma; kurtarma, kurtulma. 2. Pullama.

affreux,euse *s.* 1. Korkunç. 2. Berbat, iğrenç. 3. Çok çirkin, iğrenç.

affriolant, e s. 1. İstek kamçılaman, iç gıcıklayan. 2. Ağzı sulandıran, istenir, çekici.
affrioler *gçl.* Kendine çekmek, isteklendirmek.
affront *er.* 1. Alçaltma, hakaret. 2. Onur yararı, leke, yüz karası.
affronter *gçl.* 1. Meydan okumak, hiç saymak, korkusuzca karşılamak (*Affronter la mort*). 2. Uç uca, yüz yüze getirmek. § **S'affronter:** Çarpışmak, çatışmak.
affût *er.* Tuzak. § **Etre à l'affût de qch:** Bir şeyi beklemek, kollamak. § **Se mettre à l'affût:** Tuzağa yatmak, siperlenmek.
affûter *gçl.* Bilemek (*Affûter un couteau*).
afin de, afin que *ilg.* İçin, diye, amacıyla.
africain, e s. *ve ad.* Afrikalı.
agaçant, e s. 1. Kamaştırıcı. 2. Tırmalayıcı. 3. Mec. Sıkıcı, sinirlendirici.
agacement *er.* 1. (Diş için) Kamaşma, kamaştırma. 2. (Kulak) Tırmalama, tırmalanma. 3. Sinirlendirme, sinirlenme; rahatsız etme.
agacer *gçl.* 1. Kamaştırmak. 2. Tırmalamak. 3. Sıkıkmak, sinirlendirmek, rahatsız etmek.
agacerie *diş.* Cilve, kırıtma.
âge *er.* 1. Ömür. 2. Yaş (*Quel âge avez-vous?*). 3. Çağ (*L'âge du bronze*). 4. Kuşak, nesil. 5. Devir, zaman, dönem. 6. Yaşlılık. 7. ç. Yıllar.
âgé, e s. 1. Yaşlı (*Une femme assez âgée*). 2. **Agé de:** ...yaşında (*Un enfant âgé de douze ans*).
agence *diş.* 1. Acente; ajans. 2. Şube, bölüm.
agencement *er.* 1. Kurma. 2. Düzenleme, yerleştirme.
agencer *gçl.* 1. Kurmak. 2. Düzenlemek, yerleştirmek.
agenda *er.* Andış, °ajanda.
agenouillement *er.* Diz çökme.
agenouiller (s') *gsz.* 1. Diz çökmek. 2. Dize gelmek.
agent *er.* 1. Etken. 2. Görevli. 3. Acente. 4. Casus, çaişit, ajan.
agglomération *diş.* 1. Toplanıp yığılma; toplayıp yığma; yığın. 2. İnsan kalabalığı, ahalî. 3. Kasaba yada köy; yerleşme yeri.
agglomérer *gçl.* 1. Yığmak. 2. Karıştırmak, karmak.
agglutiner *gçl.* Bitiştirmek, yapıştırmak (*La chaleur avait agglutiné les bonbons*

dans le sachet). § **S'agglutiner:** Yapışmak.

aggravation *diş.* 1. Ağırlaşma, artma, şiddetlenme. 2. Ağırlaştırma, şiddetlendirme, artırma.
aggraver *gçl.* Arttırmak, ağırlandırmak. § **S'aggraver:** Ağırlaşmak, kötüleşmek.
agile s. Çevik, atik. 2. Tez kavrayan, cin gibi.
agilité *diş.* 1. Çeviklik, atiklik, ayağına çabukluk. 2. Tez kavrayış, cin gibilik, kafa esnekliği.
agir *gsz.* 1. Bir şey yapmak, bir iş görmek. 2. Harekete geçmek, çalışmak. 3. Davranmak, hareket etmek. 4. **Agir sur:** Üzerine etki yapmak. § **Il s'agit de:** ...söz konusudur. Söz konusu olan...dır (*Il s'agit de sauver le pays*).
agitateur, **trice** *ad.* Kışkırtıcı.
agitation *diş.* 1. Çalkantı, çırpıntı, kıpırdanma. 2. Karışıklık. 3. Bozukluk. 4. Sıkıntı. 5. *hek.* Çarpıntı.
agité, e s. 1. Çırpıntılı, çalkantılı. 2. Sıkıntılı, huzursuz. 3. Sinirli, yerinde duramayan. 4. Ateşli; kızgın.
agiter *gçl.* 1. Sallamak. 2. Çalkalamak. 3. Zihin karıştırmak, şaşırtmak. 4. Kışkırtmak. 5. Coşturmak, heyecana getirmek.
agneau *er.* 1. Kuzu. 2. Kuzu eti.
agonie *diş.* 1. Can çekişme. 2. *mec.* Yavaş yavaş çökme, yıkılma. § **Etre à l'agonie:** Ölmek üzere olmak, can çekişmek.
agonisant, e s. 1. Can çekişen. 2. Çökmekte, batmakta olan. 3. *ad.* Can çekişen kişi.
agoniser *gsz.* 1. Can çekişmek. 2. Çökmekte, batmakta olmak (*Le régime agonisait*).
agrafe *diş.* 1. Kopça. 2. Kenet. 3. Süs iğnesi.
agrafer *gçl.* Kopçalamak.
agraire s. Toprağa, tarlaya, tarıma değgin.
agrandir *gçl.* 1. Büyütmek. 2. Genişletmek.
agrandissement *er.* Büyültme, büyültülme; genişletme, genişletilme.
agrandisseur *er.* (Fotoğrafçılıkta) Büyültme aygıtı.
agréable s. 1. Hoş, °latif. 2. Sevimli, şirin.
agréer *gçl.* 1. Kabul etmek (*Agréer une demande*). 2. **Agréer à:** -in hoşuna gitmek.
agrégation *diş.* Alma; alınma, kabul edilme.

agréger *gçl.* Agréger **qn** à: Birini -e kabul etmek, almak (*Agréger quelques éléments jeunes à la direction d'un parti*).

agrément *er.* 1. Hoşluk, tatlılık; hoş şey, tatlı şey. 2. İzin, rıza, onam. 3. Tat; zevk. 4. Ç. Süs, bezek.

agrémenter *gçl.* Süslemek, bezemek; şirinleştirmek.

agresseur *s. ve ad.* Saldırgan, sataşkan, çatan.

agressif,ive *s.* Çatıcı, sataşıcı, sataşkan, saldırgan.

agression *diş.* Saldırı, çatma, sataşma.

agressivité *diş.* Saldırganlık, sataşkanlık.

agricole *s.* 1. Tarımsal. 2. Tarımcı.

agriculteur *er.* Çiftçi, tarımcı.

agriculture *diş.* Çiftçilik, tarımcılık.

agripper *gçl.* Karmak, alıp kaçmak. §

S'agripper à: -e yapışmak, tutunmak, sarılmak.

agronome *s. ve ad.* *Tarımbilimci.

aguets *er. ç.* Pusu; gözetleme. § **Etre aux aguets**: Pusuda beklemek; gözetlemek; kulağı kırışte olmak. **Mettre qn aux aguets**: Gözcü koymak.

aguichant,e *s.* İşveli, cilveli, oynak.

aguicher *gçl.* Tavlamak, kendine çekmek, avlamak.

ah ün! Oh! Ah! Aman! Ha! Eh!

ahuri,e *s. ve ad.* Şaşkın, şaşıp kalmış.

ahurir *gçl.* Sersemleştirmek, şaşkına çevirmek.

ahurissant,e *s.* Şaşırtıcı, hayrette bırakan.

ahurissement *er.* Şaşkınlık, hayretten donakalma.

aide *diş.* 1. Yardım, destek. 2. *ad.* Yardımcı. **A l'aide de**: Yardımıyla; -ile. **Appeler qn à l'aide**: -i yardımına çağırarak. **Venir en aide à qn**: -in yardımına koşmak.

aider *gçl.* 1. Yardım etmek (*Aider les pauvres*). 2. **Aider qn à f. qch**: Birinin -mesine yardım etmek. 3. **Aider à qch**: -i kolaylaştırmak. § **S'aider de qch**: Kullanmak, yararlanmak.

âieul,e *ad.* 1. Büyükbaba, dede. Büyükanne, nine. 2. Bir şeyin kurucusu, pir.

aigle *er.* 1. Kartal. 2. *mec.* Çok akıllı adam, dâhi.

aiglon,ne *ad.* Kartal yavrusu.

aigre *s.* 1. Ekşi. 2. Sert. 3. Acı, içe dokunan. 4. Çiğ (*Couleurs aigres*). 5. Ters, hırçın. 6. Kötü, kem (*Paroles aigres*). § **Tourner à l'aigre**: Sertleşmek, kötüye dönmek.

aigre-doux,ce *s.* 1. Mayhoş. 2. Tatlı-sert

aigrefin *er.* Kurnaz, hinoğlulu, düzenbaz.

aigretet,te *s.* Ekşimsi, ekşimtrak.

aigrette *diş.* 1. Kuş tepeliği. 2. Sorguç, tuğ.

aigreur *diş.* 1. Ekşilik. 2. *mec.* Acılık, sertlik.

aigri,e *s.* Kuskün ve alingan; kırıgın; hırçın.

aigrir *gçl.* 1. Ekşitmek. 2. *mec.* Sertleştirmek, hırçınlaştırmak. 3. *gsz.* Ekşimek. § **S'aigrir**: 1. Ekşimek. 2. Hırçınlaşmak.

aigrissement *er.* Ekşime.

aigu,ë *s.* 1. Sivri. 2. Keskin. 3. Dokunaklı, acı, iğneli.

aiguille *diş.* 1. Dikiş iğnesi, iğne. 2. Tığ, şiş. 3. Saat akrebi, pusula iğnesi, ibre. 4. (Demiryollarında) Makas. § **De fil en aiguille**: Sözden söze geçerek; şu bu derken.

aiguiller *gçl.* 1. (Bir katarla) Makas açmak. 2. Yöneltmek, yön vermek, yönlendirmek.

aiguillon *er.* 1. Üvendire. 2. Arı iğnesi. 3. Ağaç dikeni. 4. *mec.* İtici güç, neden, dürtü.

aiguillonner *gçl.* 1. Üvendire ile dürtmek. 2. *mec.* Kışkırtmak, dürtüklemek, kamçılamak.

aiguillage, aiguisement *er.* Bileme.

aiguiser *gçl.* 1. Bilemek, sivirtmek. 2. Kışkırtmak, keskinleştirmek, şiddetlendirmek. § **Aiguiser l'appétit**: İştah kabartmak.

aiguiseur,euse *ad.* Bileyici.

aiguiseur *er.* Bileyi.

aïl *er.* Sarmısak.

aïle *diş.* 1. (Kuşlarda, böceklerde, yel değirmeninde, pervanede, uçakta, orduda, burunda) Kanat. 2. (Binalarda) Kol. 3. Hamle, atılım. 4. *mec.* Kanat, koruma.

aïlé, e *s.* 1. Kanatlı. 2. Tüy gibi; hafif.

aïlleurs *bel.* Başka yere, başka yerde. § **D'aïlleurs**: 1. Başka yerden. 2. Zaten. 3. Ayrıca, bundan başka, bir de, hem, üstelik (*C'était d'aïlleurs une forte tête*).

aimable *s.* 1. Sevimli. 2. Kibar, nazik, ince. 3. Hoş, lâtif. § **Faire l'aimable**: Hoş görünmek istemek, göze girmeye çalışmak.

aimant *er.* Miknats.

aimantation *diş.* Miknatslama; miknatslanma.

aimanter *gçl.* Miknatslamak.

aimer *gçl.* 1. Sevmek. 2. Hoşlanmak, beğenmek. § **Aimer mieux**: Yeğlemek, tercih etmek. § **S'aimer**: 1. Kendini pek beğenmek. 2. Birbirini sevmek.

aine *diş.* Kasık.

ainé, *e s. ve ad.* Yaşça büyük; ağabey; abla.

ainsi *bel.* 1. Böyle, şöyle, öyle. 2. Böylece, böylelikle, öylece. 3. Demek oluyor ki, öyleyse, şu halde. § **Ainsi que:** -diği gibi, nasil... ise öyle. **Ainsi soit-il:** Amin. **Pour ainsi dire:** Sanki, âdeta, tıpkı.

air (I) *er.* 1. Hava. 2. Hava, iklim. 3. Yel, rüzgâr. 4. Gök; gökler. § **En plein air:** Açık havada. **Donner de l'air:** Havalandırmak. **Prendre l'air:** 1. Hava almak, çıkıp şöyle bir dolaşmak. 2. Havalanmak (*L'avion a pris l'air*).

air (II) *er.* 1. Görünüş (*Il a un drôle d'air*). 2. Hâl, durum, hava (*Vous avez un air terrible*). 3. Tarz, yol (*Je n'aime pas son air de parler*). § **Sans en avoir l'air:** Hiç de öyle görünmeden, çaktırmadan. **Avoir l'air:** -gibi görünmek, -e benzemek (*Il a l'air intelligent*). **Avoir l'air de:** -e benzemek, -i andırmak (*Tu as l'air d'un paysan*). **Avoir l'air de f. qch:** -miş gibi görünmek, -miş izlenimi bırakmak (*Ce problème a l'air d'être très facile*).

air (III) *er. müz.* Ezgi; hava; türkü (*Il siffrait un air populaire*). § **En avoir l'air et la chanson:** Göründüğü gibi olmak, içi dışı bir olmak.

airain *er.* Tunç.

aire *diş.* 1. Harman; harman yeri. 2. Alan.

aisance *diş.* 1. Serbestlik, kolaylık, rahatlık. Refah, gönence, zenginlik. § **Cabinet d'aisances, lieu d'aisances:** Ayakyolu, yüznumara.

aise *diş.* 1. Halinden memnunluk, keyif, rahat. 2. Yaşama kolaylıkları, huzur, rahat. § **Avoir ses aises:** Konfor içinde olmak, rahat etmek. **Etre à l'aise:** Hali vakti yerinde olmak. **Etre à l'aise, se mettre à l'aise:** Rahat etmek; keyfi, rahatı yerinde olmak. **Etre mal à son aise:** Rahatı, keyfi yerinde olmamak. **Prendre ses aises:** Rahata kavuşmak, rahat etmek.

aisé, *e s.* 1. Kolay. 2. Rahat, sıkıntısız. 3. Geçimi iyi, hali vakti yerinde. 4. Kendisiyle kolay geçinilir, geçimli (*Un caractère aisé*).

aisément *bel.* Kolayca, sıkıntısızca, rahat rahat.

aisselle *diş.* Koltukaltı.

ajointer *gçl.* Uç uca getirmek, bitiştirmek.

ajour *er.* Ajur, delikli örgü, oyma; gözenek.

ajournement *er.* Erteleme, °tehir, °tâlik.

ajourner *gçl.* 1. Bir başka güne bırakmak, geri bırakmak. 2. (Mahkemece) Ertelemek; °tehir, °tâlik etmek.

ajouter *gçl.* 1. Katmak, eklemek, ulamak (*Ajouter du sel, du sucre*). 2. **Ajouter qch à qch:** Bir şeye bir şey katmak, eklemek (*Ajouter un chapitre au texte original*). § **Ajouter foi à qch:** Bir şeye inanmak, iman etmek.

ajustement *er.* 1. Ayarlama. 2. Düzeltme. **ajuster** *gçl.* 1. Düzeltmek. 2. Ayarlamak. 3. Kurmak. 4. Düzenlemek. 5. **Ajuster qch à qch:** Bir şeyi -e uydurmak, uyar hâle getirmek.

alambic *er.* İmbik. § **Passer qch par l'alambic; tirer qch à l'alambic:** İmbikten geçirmek.

alambiquer *gçl.* İmbikten çekmek, damıtmak.

alanguir *gçl.* Bitkinleştirmek.

alanguissement *er.* Bitkinlik, dermansızlık. **alarmant**, *e s.* Kaygı verici, telâşa düşürücü.

alarme *diş.* 1. Tehlike işareti, alarm. 2. Korku ve telâş; kaygı.

alarmer *gçl.* 1. Telâşa düşürmek, korkutmak, kaygılandırmak. 2. **Etre alarmé de qch:** -den kuşkulanmış, kaygıya düşmek. § **S'alarmer:** Kaygılanmak, telâşa düşmek.

albâtre *er. yerb.* Kaymaktaşı, °albatr.

alchimie *diş.* 1. Simya, alşimi. 2. Büyü, °sahir.

alchimique *s.* Simyasal.

alchimiste *er.* Simyacı.

alcool *er.* 1. Alkol. 2. İçki. 3. İspirto.

alcoolique *s.* 1. Alkollü. 2. *ad.* İçki hastası, °alkolik.

alcooliser *gçl.* 1. Alkolleştirmek, alkol haline getirmek. 2. Alkol katmak, alkollemek.

alcoolisme *er.* İçkiye düşkünlük, içkicilik, alkolizm.

alcôve *diş.* Yataklık, yüklük, °musandra. **aléa** *er.* Tali, baht, rastlantı, iyi yada kötü olasılık.

aléatoire *s.* Şüpheli, belli olmaz, rastlantıya bağlı.

alentour *bel.* 1. Çevrede, dolaylarda, etraf-ta, ortalıkta. 2. *er. ç.* Etraf, yan yöre, kıyı köşe. § **Aux alentours de:** Çevarında, yöresinde, yakınında.

alerte *s.* 1. Çevik, çabuk; tetik. 2. Sağlam, çelik gibi. 3. Gözü açık, uyanık, diri, zinde. 4. *diş.* Uyarma işareti, tehlike

belirtisi. § **Donner l'alerte à qn:** Uyar-mak, dikkatini çekmek. **Mettre qch en état d'alerte:** -i alarm durumuna ge-çirmek.

alerter *gçl.* 1. Uyar-mak. 2. Haber vermek (*Il y a une fuite d'eau, alertez les voisins*).

3. Tehlike işareti vermek, alarm vermek. **algarade** *diş.* Zılgıt, tersleme, haşlama, dalaşma.

algèbre *diş.* 1. Cebir. 2. *mec.* Akıl ermez şey.

algue *diş. bibl.* Suyosunu.

alibi *er.* 1. Suçun işlendiği anda birinin başka bir yerde bulunduğunu kanıtlama-sı. 2. *mec.* Oyalama, şaşırtma, kandırma.

aliénable *s. huk.* (Başkasına) Verilebilen, devredilebilen, geçirilebilen, °temlik edi-lebilir.

aliénation *diş.* 1. *huk.* Devretme; temlik. 2. Akıl bozukluğu, delilik. 3. Yabancı-laşma.

aliéné,e s. ad. Akıl hastası, deli.

aliéner *gçl.* 1. *huk.* Temlik etmek (*Aliéner les esprits*). 2. Yabancılaştırmak.

aliénisme *er.* Ruh doktorluğu.

aliéniste *er.* Ruh doktoru.

alignement *er.* 1. Dizme, dizilme, sıralama, sıralanma; hiza. 2. Hizaya getirme.

aligner *gçl.* 1. Dizmek, sıralamak; hizaya sokmak. 2. **Aligner qch sur qch:** Bir şeyi -e uydurmak, uyarlamak, -e göre ayarlamak. § **S'aligner:** Hizaya girmek, di-zilmek.

aliment *er.* 1. Besin. 2. ç. Nafaka.

alimentaire *s.* Besine değgin, besinsel.

alimentation *diş.* Besi, besleyiş, bakım, beslenme.

alimenter *gçl.* 1. Beslemek. 2. Doyurmak, gereksinimini sağlamak. § **S'alimenter:** Beslenmek.

aliter *gçl.* Yatırmak, yatağa düşürmek (*Aliter un malade*). § **S'aliter:** Yatağa düşmek, hasta yatmak.

allaitement *er.* Emzirme.

allaiter *gçl.* Emzirmek, süt vermek, meme vermek.

alléchant,e s. Çekici, ilgi çekici, iştah kabartıcı.

allécher *gçl.* İlgî çekmek, iştah kabartmak.

allégation *diş.* Sav. °iddia.

allègement *er.* 1. Yeğnilme, hafifletme (*Demander l'allègement des programmes scolaires*). 2. *mec.* Yeğnilik, hafiflik; yatışma, avunma.

alléger *gçl.* Hafifletmek; dindirmek, yatış-turmak.

allégorie *diş.* Kinaye; °istiare.

allègre *s.* Canlı, neşeli, keyifli, şakrak.

allègrement *bel.* Neşçyle, keyifle, sevinçle.

allégresse *diş.* Neşe, sevinç, keyif, şak-raklık.

alléguer *gçl.* İleri sürmek (*Alléguer des prétextes*).

aller *gsz.* 1. Gitmek. 2. Varmak. 3. Yürü-mek. 4. Erişmek (*Cette montagne va jusqu'aux nues*). 5. Durumda olmak (*Comment allez vous? Nasılsınız? Com-ment ça va? Nasılsınız, işler nasıl?*). 6. **Aller à:** -e yakışmak, uygun gelmek (*Cette robe lui va bien*). § **S'en aller:** Ayrılıp gitmek, başını alıp gitmek, çekip gitmek. Ölmesi yakın olmak, gidici ol-mak (*Ce malade s'en va*).

aller *er.* 1. Gidiş. 2. Gidiş bileti (*Un aller pour Paris*). § **Aller et retour:** 1. Gidiş dönüş. 2. Gidiş dönüş bileti.

allergie *diş.* *İtinç, alerji, tepki, ters tepki. § **Avoir de l'allergie à qch:** -e karşı alerjisi olmak.

allergique *s.* 1. Alerjisi olan, alerjili. 2. **Allergique à qch:** -karşı alerjisi olan; -i hiç sevmeyen.

alliage *er.* 1. *kim.* Alaşım. 2. Katışım, katışık.

alliance *diş.* 1. Evlenme. 2. Hısmılık. Dünürlük, kayınlık. 3. Nişan yüzüğü. 4. Bağlaşma, °ittifak. 5. Birleşme.

allié,e s. ve ad. 1. Hısm. 2. Bağlaşık, °müttefik.

allier *gçl.* 1. *kim.* Alaşımlamak, karıştır-mak (*Allier l'or avec l'argent*). 2. Bağdaş-tırmak, birleştirmek, katmak. § **S'allier:** 1. Birleşmek, bağlaşmak. 2. **S'allier à qch:** -e katılmak, katışmak. 3. **S'allier avec:** -ile bağlaşmak, °ittifak yapmak.

allitération *diş. ed.* Ses yinelemesi.

allocation *diş.* 1. Ödenek. 2. Para yardımı.

allocation *diş.* Kısa söylev, demec.

allonge *diş.* (Bir çok şeyler için) Uzatma eki.

allongement *er.* Uzatma; uzama.

allonger *gçl.* 1. Uzatmak (*Allonger une robe*). 2. Germek, uzatmak (*Allonger les bras*). 3. Uzatmak, asmak (*Allonger le visage*). 4. *gsz.* Uzamak (*Les jours allongent*). § **S'allonger:** 1. Asılmak; uzamak (*Son visage s'est allongé. La route s'al-longe*). 2. Serilmek, uzanmak, yayılmak (*S'allonger sur le lit*).

Tahsin Saraç'ın yıllardır Fransızca eğitimine kaynaklık eden, yaklaşık **25.000 sözcük** içeren titiz çalışması, Can Yayınları'nda.

Deyimler, atasözleri, kalıpsözler, çeşitli örneklerle Fransızca'ya özgü takı, ilgeç, fiil ve zarfların kullanım biçimleri...

Ortaöğretimden üniversiteye, tüm öğrencilerin, bu dili öğrenmeye yeni başlayanların mutlaka edinmesi gereken bir sözlük.

ISBN 978-975-07-1061-2

9 789750 710612

<http://www.canyayinlari.com>